

VÉGSŐ BÚCSÚ PERBÍRÓ JÓZSEFTŐL

Az 1956-os forradalom 35. évfordulójára emlékező ünnepi magazinunkban közöltük az egyetem akkori jogi kari dékán-helyettesének, a Forradalmi Nemzeti Bizottság elnökének, dr. Perbíró Józsefnek a Szegedi Széchenyi Rádióban november 3-án elmondott felhívását. Perbíró professzor lapunkat már nem olvashatta. 1991. október 18-án reggel felesége holtan találta... Október 22-én hamvasztották. Barátai, tisztelői, egykori tanítványai a dóm altemplomában az október 30-án, szerdán 11 óra 30 perckor kezdődő gyászmisén vesznek tőle végső búcsút.

Perbíró József 1908. május 21-én Barcson született. A pécsi egyetem kereskedelmi jogból habilitált egyetemi magántanára, majd az egri jogakadémia oktatója volt. Szegedre 1949-ben került. Az egyetem Kereskedelmi és Váltójogi (1949-50), Gazdasági Jogi (1950-51), végül a Mezőgazdasági és Munkajogi Tanszékét (1951-57) vezette. 1956-tól 1957-es letartóztatásáig ő volt a jogi kar dékánhelyettese.

A szegedi forradalmi események főszereplőjévé vált a jogász-professzor, aki a diákság új szervezete, a MEFESZ megalakítását kikiáltó, október 16-i nagygyűlésén elnökölt, akit október 26. után közfelkiáltással a városi néptanács (Forradalmi Nemzeti Bizottság) elnökének választottak... Tetteiért halálra, másodfokon életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték... Amnesztiával 1963-ban szabadult. Felesége Kecskeméten talált csak állást, így elhagyták Szegedet. A jogászprofesszor 8 esztendeig Siófokon a Vízmű tanácsadója volt, de múltja miatt onnan is mennie kellett. Később szakszövegek fordítását vállalta... Idén augusztusban ágyának esett, két hónapig kórházban kezelték... Most visszatér abba a városba, amiért oly sokat tett, ahol legboldogabb és legboldogtalanabb napjait élte. Szegeden lesz végső nyughelye.

Délmagyarország, 1991. október 29.